

Alzinar del Torrent de la Font Freda

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent de la Font Freda
Alçada: 298

Coordenades:

Latitud: 41.53592
Longitud: 2.33787
UTM Est (X): 444767
UTM Nord (Y): 4598464

Classificació

Número de fitxa 08214 - 199
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 05/02/2020 - 01:00

Descripció

Massa d'alzinar espessa que es pot observar als voltants de la font Freda, amb nombrosos arbusts i lianes que han reforestat marjades i espais boscosos on abans dels anys 1950 i 1960 predominava l'alzinar

esclarissat degut a l'aprofitament intens pel carboneig i la llenya. L'abandonament d'aquest aprofitament del bosc i les marjades de cultiu de vinya i altres productes de la terra han conduït a l'aparició d'un bosc constituït bàsicament per alzines, que a proximitat de les zones més ombrívols pot alternar amb algun arbre caducifoli. L'estrat arbori és dens i sempre amb fulles, la qual cosa dificulta l'entrada de llum a l'interior del bosc, amb una franja o cortina d'arbustos i lianes, sovint impenetrable degut al predomini d'arçjol. A les zones més properes de la fondalada, més humides, i a proximitat de la font, s'hi observa algun arç blanc, ginestell, heures que cobreixen el sòl com una catifa, el fenàs boscà, la maduixera i violeta i la lleteresa de bosc.

Història

L'evolució del bosc d'alzina en els darrers mil·lennis ha estat determinada per l'aprofitament que l'home n'ha fet: aglans per l'alimentació del bestiar i humana, escorces per a l'obtenció de tanins per l'adobatge de les pells, carbó, llenya o fusta per a la construcció d'eines i peces ... Destaca la transformació dels boscos per a l'agricultura, en els terrenys més planers i zones baixes inferiors del litoral. La transformació d'alzinars i boscos mixtes en terrenys agrícoles és un fet més o menys constant al llarg de la història.

La llenya per a ús domèstic, bòbiles i forns i l'obtenció de carbó per a ús industrial a les fargues són derivats que han estat de primer ordre fins fa pocs anys.

La pastura d'alzinars fet amb cabres i ovelles més adaptades al tipus de farratge que hi creix i les comunitats arbustives també són sovint, si no hi ha cap mena de control, un exemple típic de la degradació de l'alzinar. A partir dels anys seixanta, el bosc d'alzina sembla que recupera el terreny degut als canvis socials lligats a la industrialització i a la utilització massiva dels combustibles fòssils. Aquests boscos de *Quercus ilex* són hostes de nombroses espècies de fongs que donen lloc a més de 300 espècies de bolets, condicionades principalment per les pluges d'hivern i tardor. Però també alberguen espècies cinegètiques, entre les quals cal destacar el senglar (*Sus scrofa*), el cabirol (*Capreolus capreolus*), el tudó (*Columba palumbus*), o les tórtores (*Streptopelia decaocto*), els tords i grives (*Turdus* sp), i ja més a proximitat de camps de cultiu, el conill, la guineu (*Vulpes vulpes*) o la perdiu (*Alectoris rufa*).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BOLÓS, O.; CARRERAS, J. (2004). Mapa de vegetació potencial de Catalunya. Ed. Institut d'Estudis Catalans, grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació. Universitat de Barcelona.

CEC (1991). CORINE Biotypes manual of the European community. A method to identify and describe consistently sites of major importance for nature conservation. Comission of the European Communities. Ed. Office for official publications of the European Communities. Luxembourg.

FOLC, R. (1986). La vegetació dels Països Catalans. Ketres editora. Barcelona.

GUARDIOLA, Moisès (2013). Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) del Parc de la Serralada Litoral, escala 1:10.000. Ed. Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació de la Universitat de Barcelona.

